

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1043 5 tháng 7 năm 2015

Thơ ngổ

Chơn Hành

*Chơn hành tự thức duyên tình đẹp
Rõ lẽ Trời ban tự phát quang
Trời Phật độ hành duyên đạt thức
Cơ Trời sống động tự tâm an*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 17/10/2005 đến 21 (bis)/10/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Bằng lòng làm việc có tốt không?
- 2) Tự vô đâu?
- 3) Về đâu mới đúng?
- 4) Học hỏi những gì ở trên Trời?
- 5) Sự thật là gì?
- 6) Trật tự là gì ?
- 7) Công phu tu tiến là phải làm sao ?

<p>1) San Diego, 17-10-2005 1: 20 AM <i>Hỏi: Bằng lòng làm việc có tốt không?</i></p> <p>Đáp: Thừa bằng lòng làm việc có kết quả</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm tu tiến giải phần trước ô Qui nguyên thiên giác nguyện Nam Mô Thành tâm tu luyện sớm tự vô Nguyện hành đạt thức cõi hư vô</i></p>	<p>2) Bangkok, 18-10-2005 1: 55 AM <i>Hỏi: Tự vô đâu?</i></p> <p>Đáp: Thừa tự bước vào càn khôn</p> <p>Kệ: <i>Hành thông tự đạt tự thông đồ Giải mê phá chấp thông cơ đồ Trí tuệ phân minh đường giác thức Thành tâm hành pháp nguyện Nam Mô</i></p>
<p>3) Bangkok, 19-10-2005 7: 45 AM <i>Hỏi: Về đâu mới đúng?</i></p> <p>Đáp: Thừa về Trời mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Về Trời mới đúng đường tu học Giải giới phân minh cùng tiến bước Khai triển vô cùng hiểu chiều sâu Thanh tịnh do mình tu tự tiến</i></p>	<p>4) Bangkok, 20-10-2005 1: 10 AM <i>Hỏi: Học hỏi những gì ở trên Trời?</i></p> <p>Đáp: Thừa học sự thật ở trên Trời</p> <p>Kệ: <i>Tự học chọn lý ở trên Trời Hiểu biết thâm sâu những lý lời Tận độ nhơn gian không luyến tiếc Cần khôn qui một tiến hợp thời</i></p>
<p>5) Bangkok, 21-10-2005 2: 35 AM <i>Hỏi: Sự thật là gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự thật là không thay đổi</p> <p>Kệ : <i>Thật thà học hỏi mới tiến thân Giải tiến phân minh lý đạo đời Qui hội tình người không khó hiểu Phân minh đời đạo quý chọn lời</i></p>	<p>6) Bangkok, 22-10-2005 9 : 58 PM <i>Hỏi : Trật tự là gì ?</i></p> <p>Đáp : Thừa trật tự là trước sau rõ rệt</p> <p>Kệ : <i>Cải tiến thân tâm chuyển từ hồi Quán thông đời đạo tự xét suy Trí giải phân minh tiến thân tùy Khai thông trí tuệ cảm nhận tri</i></p>
<p>7) San Diego, 21-10-2005 (bis) 10: 07 PM <i>Hỏi: Công phu tu tiến là phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa công phu tu tiến là phải dày công</p> <p>Kệ : <i>Dày công tu luyện pháp phân huyền Từ trước tới thanh thấy rõ rệt Trí tuệ phân minh giữ vững bền Khai triển vô cùng nơi không giới</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tình

*Tình Trời cao đẹp dễ thương
Tình người eo hẹp khó lường khó đo!
Chơn tu tự thức tự dò
Con đường thanh tịnh là đò rước tâm
Sống vui chớ vội sai lầm
Không xem tự tánh lại thâm trách ai ?
Cảnh đời điều luyện dũa mài
Giúp hồn tiến hóa lập đài thanh cao
Thế gian dân tộc đồng bào
Tạo nơi sum họp từ cao thấp tầng
Mỗi người đóng góp một phần
Nghĩa ân qua lại tối cần sửa tu
Chớ nên tạo cảnh mê mù
Thương yêu tha thứ dễ tu dễ hòa
Từ gần cho đến phương xa
Nằm trong vũ trụ chan hòa tình thương
Thực hành tương chiếu tạo gương
Độ đời thức giác lập đường phát tâm
Tâm không qui hội chẳng lầm
Qui nguyên thanh tịnh tự tâm đường đi
Xác hồn chuyển thức tự ghi
Đường đi rõ rệt trường thi rõ ràng
Tự mình phê luận bạc bàn
Trong không mà có đàng hoàng hơn xưa.
Trở về thanh tịnh mới vừa
Từ bi giác ngộ tránh mưa ở đời
Tham sân tự nó xa rời
Sống trong lẽ sống đời đời yên vui./.*

*Lương Sĩ Hằng
Montreal, 16-09-1988*

Bộ video Đại Hội Không Còn Lưu Luyện tại Kuala Lumpur năm 2014

Xin kính mời quý vị dành thời giờ coi bộ video Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 33 tại Kuala Lumpur, Malaysia năm 2014 mới đề trên vô vi trang nhà. Ba ngày Đại Hội được thu gọn trong 12 giờ gồm: Lễ Khai Mạc, Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy, Tìm Hiểu Chơn Ngôn, Ôn lại Phương Pháp Công Phu - Pháp Chiếu Minh, Bàn Bạc lời giảng Đức Thầy, Vấn Đạo, Trao Đổi Thực Hành, Bàn Thảo Các Nhóm Tu Học, văn nghệ Vô Vi, và Lễ Bế Mạc Đại Hội.

http://www.vovi.org/index.php?option=com_content&view=article&id=935&Itemid=268

<http://www.vovi.org/>

Ban Kỹ Thuật Kính Mời

CHÂN KINH 41

*Phân màu cảm thức duyên hành tiến
Rõ lẽ vô sanh tự giải phiền
Trong đạo có đời duyên thể xác
Tâm hồn thức giác tự hành xuyên*

“Phân màu cảm thức duyên hành tiến”:

Phân màu là từ giới này tới giới kia, chúng ta hiểu được đó là cái duyên hành tiến. Chứ con người ở thế gian tiến từ giai đoạn một.

“Rõ lẽ vô sanh tự giải phiền”:

Đi tới tột độ, hiểu nghiêm luật là vô sanh. Ánh sáng vô sanh bất diệt.

“Trong đạo có đời duyên thể xác”:

Trong đạo nó có đời là nhờ cái thể xác. Ngự trong thể xác, bao nhiêu sự kích động và phản động mới đưa về thanh tịnh, phần hồn mới thức giác.

“Tâm hồn thức giác tự hành xuyên”:

Tâm hồn của chúng ta thức giác, bằng lòng vượt cảnh đời, bước vào đạo, dốc lòng tu tiến giải nghiệp tâm, dứt chủ kiến.

Đẹp bỏ thất tình lục dục, thực hành tự nhiên nó phải đi tới xán lạn như vậy, mới là cảm thức được ánh sáng của đại bi, của càn khôn vũ trụ đang trợ giúp cho phần hồn tiến hóa, trong sự dày công thực hành tự đạt. Lúc ấy mới bắt đầu quý yêu Trời Phật. Phật là gì? Phật là con người am hiểu tất cả những khổ của nhơn gian, thức tâm dứt khoát đi lên tu tiến. Còn Trời là gì? Trời là đại bi, diệu thanh ban chiếu khắp nơi, không có chỗ nào Ngài bỏ. Tận độ từ trước đến thanh, từ khổ đến sướng đều nhờ Trời dẫn tiến. Có Trời trước mới có Phật sau, Trời giáo dục con người bằng khổ cảnh, kích động. Nhơn gian, mọi người đều nhận sự kích động và khổ cảnh mới thức tâm tu tiến, còn một giới phát triển tới vô cùng là tâm linh.

Cho nên mọi người biết đạo, tu đạo, xây chùa, lập miếu, cũng từ trong khổ mà ra. Khi chúng ta tu đạt được làm những việc gì? Phục vụ người khổ, chỉ đường dẫn lối cho người khổ tiến tới thức tâm và giải nghiệp tâm, đó mới là chánh pháp. Còn đèn dầu lấy của, cúng quảy, lo lót đó không phải, không phải chánh pháp. Ý lại thành yếu đi, thực hành mới mạnh. Thực hành càng ngày càng mạnh, càng dung hòa cả Trời Đất mà tiến hóa, trong cái tâm thân thanh nhẹ sẵn có vốn của Trời cho. Thực hành trong nghiêm luật đó mới tiến tới vô sanh bất diệt, không còn ý lại nữa, không còn nuôi dưỡng mê chấp nữa. Hành triển tới vô cùng đó mới là chơn pháp, mong tu để làm Phật, mong tu để làm vị Thần, vị Thánh, cái đó là giả ảo thôi!

Thực chất của nó là trong sự tiến hóa tới vô cùng. Hóa hóa sanh sanh Trời Đất đã ấn định, tình tiền duyên nghiệp cũng Trời Đất ấn định, trong tình thương và đạo đức, xây dựng và xây dựng mà thôi. Nếu chúng ta là người tu thanh tịnh, chúng ta thấy cảnh đời rất quý. Cho nên người tu Vô Vi càng thanh tịnh, càng quý đời, càng quý gia cang, càng quý thể xác mình, mới bằng lòng xây dựng tiến tới thanh nhẹ, hòa hợp với sự trường tồn bất diệt của Trời Đất. Không nuôi dưỡng ảo ảnh, không mê tín dị đoan, khai triển trực giác của chính mình mới thật là người tu Vô Vi.

Duyên lành đến, Vô Vi mới có hiện diện, đối với người nghe, nhận được trong tâm thức tự phát triển, tự mở lãnh vực Vô Vi trong tâm thức của chính mình. Vốn chúng ta là Vô Vi, mọi người giáng lâm xuống thế gian, mặt mày tươi tắn vô tư nằm nôi, đó là Vô Vi. Không có dấy động, không có bận rộn, mà lớn lên, bước vào lưới đời, bao nhiêu sự kích động và phản động tạo cho hành giả khổ tâm, và quên mình không tiến bước được. Quên những gì? Quên sự thanh nhẹ. Ngược chiều của thanh nhẹ là gì? Đấu tranh vô lý và không đạt tới kết quả tốt ở tương lai.

Cho nên người hành tu Vô Vi, tự tu tự tiến, thực hành, không dính líu về chánh trị trần gian bịa đặt. Phải trở về với thực chất của chính mình, đi thẳng một đường về nơi thanh nhẹ, tự giác và giác tha suốt cả một kiếp người. Không bận rộn, làm như không làm, nói như không nói. Duyên Trời định có sẵn nghiêm luật, thực hành đi tới mà thôi. Mỗi mỗi ở thế gian đều ở trong mê chấp. Mắt mũi tai miệng đều giới hạn mà tâm thức là vô giới hạn. Thì chúng ta đi tiến về cõi nào hay hơn? Tiến về vô giới hạn hay hơn, hoàn toàn tự do phát triển tới vô cùng, mới kêu bằng hoàn toàn tự do. Ôm chấp, ngăn cách, bày vẽ đủ chuyện, nhưng mà rốt cuộc không thoát khỏi cõi âm u mê tín dị đoan! Mê tín dị đoan là âm u không khai triển được trực giác, thức tâm mới là khai triển được trực giác. Lấy gì để chứng minh? Cuối cùng là mình phải gánh chịu, có làm cái gì rốt cuộc là tâm thân phải gánh chịu, và tự phát triển và tự thoát ly mà thôi.

Vậy chúng ta có pháp thực hành để hỗ trợ nguyên lý đó, tại sao chúng ta không thực hành để giải tiến chính mình, khai thông trí tuệ, thức giác bình tâm hành đạo, thay vì nghi ngờ mà không thoát. Xác của chúng ta tằm tối vô cùng, chỉ có hành nó mới nhuộm được ánh sáng, còn không hành, không bao giờ có ánh sáng. Nó là một kỳ công, tâm thức chúng ta bằng lòng xây dựng một kỳ công xán lạn, tương lai chúng ta sẽ có cơ hội vinh quang tốt đẹp, hòa hợp với thanh diệu của đại bi mà tiến hóa.

Vô cùng không giới hạn mới hiểu được giá trị của Thượng Đế, mới hiểu giá trị của chư Phật đã dày công tu để làm gì? Tu để hòa hợp với cõi vô sanh bất diệt mới là tu. Tu mà lo, tham sống sợ chết không phải người tu, khi mà tham sống sợ chết, đâu có dẫn thân độ đời, mà chẳng có dẫn thân hành đạo, thì làm sao có kết quả tốt. Bằng lòng dẫn thân hành đạo, nhiên hậu mới dẫn thân độ đời. Đời là sai lầm và gia tăng sai lầm. Chúng ta ra đây thấy rõ, mỗi kỳ từ Việt Nam đám ma cháy. Chết, ban đầu nghèo, đơn giản, cũng cầu Trời Phật mà đơn giản, rồi càng ngày càng thay đổi, rồi cúng quảy càng ngày càng nhiều, rồi kèn trống càng ngày càng nhiều, gia tăng theo chiều hướng của xã hội mà đưa linh cửu ra chỗ chôn thân. Không hiểu được nguyên lý của sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh ở tương lai, thì đành phải chịu ở trong cảnh âm u không thoát.

Chúng ta là người tu Vô Vi, bằng lòng lập lại sự quân bình tâm thức của chính mình, là đêm đêm hành thiền. Thanh tịnh sẽ làm việc với chúng ta, càng thiền càng thanh tịnh, càng được sự hỗ trợ diệu thanh của đại bi, tận độ tâm thức của hành giả. Những người đã tu Vô Vi từ năm, mười năm, rồi cảm thấy bớt lo âu rất nhiều. Không có gì đáng lo. Duyên là Trời Đất đã sắp đặt, hành là hành, cần khỏe mạnh để hành mà thôi.

Cho nên người tu Vô Vi an vui trong khỏe mạnh mà dứt khoát tham lam, biết có chút âm no là đủ rồi. Không tham của người khác, không mưu mô lật đổ ai, xây dựng lấy chính mình hòa hợp với diệu thanh của Trời Đất mới là chánh giác tu tiến, tự cứu và độ tha ở tương lai.

Chớ nói tôi đã hành Vô Vi mà bây giờ tôi bỏ Vô Vi, cái gì kêu bằng bỏ Vô Vi? Chính tôi từ trong gốc không mà có, tức là Vô Vi. Mà giờ tôi nói tôi từ bỏ, là tức tôi hủy diệt tôi! Không được! Không nên đại dột như vậy! Khai thác lấy tôi để tiến hóa tới vô cùng, khai thác phần thanh nhẹ, xây dựng phần thanh nhẹ mới tiến được, mà ôm chấp, ôm mê không bao giờ tiến được. Chớ nhiều người hành được một phần tướng là mình hay, hướng dục tạo sai, rồi bảo vệ cái dục. Rốt cuộc thân xác tiêu tụy. Tới lúc đó mới thấy lầm, dục hại mình không cứu được mình, thanh tịnh mới cứu được mình.

Tại sao Trời Phật, nhắc tới Trời Phật ai cũng kính nể hết? Mà hiểu được vô sanh bất diệt thì càng sáng suốt và càng vững tâm tu tiến hơn! Trời Đất đã hình thành chúng ta, chúng ta chỉ noi theo Trời Đất mà hành sự, thì cuốn kinh vô tự sờ sờ trước mắt. Nhìn thấy mặt trời tại sao sáng như vậy? Nhưng mà hỏi mặt trời trả lời tại sao người được sáng như vậy? Không bao giờ có câu trả lời, chính nó sáng mà nó không biết sáng. Cho nên chúng ta bần đạo Vô Vi tu phục vụ mà không biết mình phục vụ tức là không kể công.

**Lễ Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập Thiền Viện Hai Không
Khoá Sống Chung Tình Thương
20.06.2015 – 22.06.2015**

Khoá Sống Chung Tình Thương và ngày lễ kỷ niệm 30 năm trên Thiền Viện Hai Không vẫn còn vắng vắng âm ba thanh thoát nhẹ nhàng trong tâm tư chúng tôi. Vì một số bạn đạo không tham dự được, nên thăm hỏi chúng tôi và muốn hưởng chút hương vị vui tươi ấy. Nay xin gửi đến quý bạn bài phóng sự ngắn ngủi để cùng chia sẻ với quý bạn niềm vui và tình bạn đạo thật ấm cúng...

Ngày 19/9/2015:

Hôm nay là ngày chúng tôi phải đón bạn đạo rất đông. Năm nay ban chuyên vận vừa được hai bạn đạo “mới” xung phong đón bạn đạo. Gọi là “Mới” vì hai bạn đó chưa rành đường núi Hai-Không mà dám đưa đón bạn đạo thì thật là có dũng. Vừa sáng sớm 5 giờ tôi đã nhận tin là bạn đạo đến từ Atlanta trễ máy bay, phải đi stand by. Sau đó tin tức dây chuyền, hãng Southwest thông thường rất đúng giờ, không hiểu sao lần này các chuyến bay lại trễ liên tục.... Có lẽ để thử tâm hai bạn “tài xế” mới học nhần thêm chút nữa, vì mỗi chuyến chuyên chở bạn đạo từ phi trường về Hai Không là hai tiếng đồng hồ, khứ hồi là bốn tiếng, nhưng gay go nhất là đoạn đường núi gập ghềnh, và dễ lạc nhất. Nhờ Hai Không có con đường “nhân đạo” (Way = đạo Man = Nhân) đặc biệt này, khách vắng lai được thử tâm thật khó quên, phải thức giấc vì xe lắc lư, và luôn niệm Phật giữ tâm thanh tịnh... Đây là trường hợp các bác ở Santa Ana, vì yêu mến Hai Không nên quyết tâm thuê một chiếc xe đồ chở các bác từ Santa Ana lên tuốt núi Hai Không. Bác tài lại ý có “GPS” thì lái đến đâu cũng dễ ợt, nhưng đâu ngờ “GPS” lên núi Hai Không thì tịt luôn, mà điện thoại cầm tay không bắt sóng. Rốt cuộc, tâm thành các bác đã lên đến nơi, vui khôn tả, sau hai tiếng đồng hồ đi lạc trong núi phải toát mồ hôi vì hồi hộp quá!

Nhà bếp rộn ràng tiếng nói cười, và ban nhà bếp được các chị đến từ Las Vegas giúp đỡ tận tình, nào có món bánh mì chiên trứng và chả chay với đồ chua – một món xem giản dị mà ngon vô cùng, vì khúc bánh mì dòn tan, do anh chị Las Vegas đã đến tận lò bánh mì đặt trước, nên không nơi nào ngon bằng! Các bác cũng không chịu ngồi yên, kẻ lột rau, người xắt tỏi, mỗi người một tay, lảng xăng sửa soạn trước cho các buổi ăn. Trên núi, đi đâu cũng phải đi bộ, bụng mau đói, nên những thực khách ủng hộ tận tình, món nào cũng hợp khẩu và biến thật nhanh...

Tối hôm 19/9/2015 là buổi thiền chung đầu tiên. Trong đêm thanh vắng, tiếng Đức Thầy nhần nhủ bạn đạo Vô-Vi về hạnh Bi, Trí, Dũng, nghe thật thấm thía. Sau buổi thiền, bước ra bầu trời với ngàn sao lóng lánh, thật nhẹ nhàng thanh thoát trong màn đêm yên tĩnh. Mỗi lần có khoá sống chung, Hai-Không được trang trí điểm lệ với những giàn đèn giăng dọc đường đi cho bạn đạo, không cần đèn pin vẫn nhìn thấy đường về dễ dàng. Tiếng nước bên hồ sen róc rách dưới ánh đèn đêm... Nếu quý bạn lắng tai nghe sẽ có tiếng Thầy niệm Phật đâu đây, vì các anh còn gắn thêm máy niệm Phật bên bờ cỏ cho muôn loài chúng sinh vạn vật đều đồng hưởng trong 3 ngày trọng lễ.

Ngày 20/9/2015:

Hôm nay là ngày Lễ Tưởng Niệm 30 năm thành lập Thiền Viện. Từ sáng sớm, các chị đã trang trí bàn thiêu long trọng với những chậu hoa trắng muốt, đĩa ngũ quả, và dọc sân khấu, những chậu cúc vàng trắng xen kẽ nhau, thật giống ngày Tết quá! Vô Vi chúng ta thật may mắn, mỗi lần hội tụ vui không khác gì những ngày Tết. Tuy nhiên, Ngày Lễ Kỷ Niệm 30 năm đối với những bạn đạo đã từng biết Hai Không từ Đại Hội Long Vân năm 1989, lại cảm thấy trong lòng nao nao vì bao thăng trầm trong lịch sử Vô-Vi... Vì vậy, hôm nay khi anh Lý Vĩnh đọc diễn văn về quá trình xây dựng thiền viện, anh không tránh được tiếng thở dài khi nhớ lại những người bạn ngày xưa...

Bắt đầu buổi lễ, cô Thu, hội trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc Cali, chào đón bạn đạo khắp nơi và mời ban chấp hành lên bàn thiêu đánh lễ chư vị Bề Trên. Năm nay, bạn đạo tham dự khoảng 100 người từ miền

đông Hoa Kỳ các tiểu bang Florida, Virginia, Georgia, qua các tiểu bang Missisipi, New Mexico, đến miền tây Nevada, cuối cùng bạn đạo California vẫn đồng nhất với sự ủng hộ của Nam Cali, San Diego, Santa Ana, v...v... Và Bắc Cali như San Jose, San Francisco, Oakland, Sacramento....và không quên bạn đạo nơi đảo thơ mộng Hawaii cũng đóai hoài về Hai Không. Từ Việt Nam xa xôi cũng có người tham dự. Ngoài hội trường lộ thiên, ánh nắng xen kẽ những cành lá xanh... Xa xa cốc Thầy sừng sững bên những hòn đá tạc chữ Bi, Trí, Dũng, với cành trúc uốn quanh....

Đã đến giờ tu học với các câu hỏi và câu trả lời của Đức Thầy. Hôm nay, câu hỏi đầu tiên là “*Tại sao tu để mở điển bộ đầu thì mới thấy rõ và nghe rõ được?*”

Câu hỏi này được đặt cho các vị “bô lão”, vì dù tuổi đời đã cao, nhưng nhờ tu Vô-Vi, các bác vẫn nghe và thấy “rất rõ”. Xin quý bạn tự nghiền ngẫm lợi ích của pháp tu này nhé. Câu hỏi sau lại trúng vào các bạn trẻ được gọi lên hoặc bắt buộc xung phong: “*Thông tam bảo là sao?*” Tuổi trẻ, tinh, khí, thần còn dồi dào, nên câu hỏi rất tương xứng với hoàn cảnh mọi người. Buổi sáng trôi qua thật mau, và bạn đạo đóng góp hăng say, các bạn can đảm lên hội trường được lãnh món quà đặc biệt với các hình ảnh Hai-Không. Buổi chiều, buổi sinh hoạt tiếp tục với các câu: “*Tại sao mình tâm niệm có Trời, có Đất, có Đạo, thì tự nhiên tâm đạo dững mãi, không còn sợ sệt nữa, tại sao?*” A, chiều nay, vì có lãnh quà, và có lẽ bạn đạo được thấm nhuần khí Trời nhẹ nhàng của “biên yêu Hai Không” nên hăng hái xung phong... Tiếp đến là câu “*Mở khuyết là mở làm sao, làm sao biết được mình mở khuyết?*” Chúng tôi sợ trưa hè nóng bức nhưng tinh thần học hỏi của anh em vượt thời gian và không gian, hai câu hỏi trôi qua thật mau, đã hết giờ sinh hoạt.

Tối hôm nay, đặc biệt trình chiếu cuộn phim “*Kỷ niệm 30 năm thành lập thiền viện Hai Không*” với những tấm hình suu tầm từ năm 1985, khi thiền viện vừa khánh thành vào tháng 11, năm 1985, trải qua những năm xây dựng trà đình, cốc Thầy, giảng đường, con đường niệm hành, hội trường lộ thiên v...v... những ngày tổ chức Đại Hội Long Vân, những khoá sống chung, những kỷ niệm bao lần Đức Thầy viếng thăm thiền viện, cho đến năm 2008, đánh dấu Khoá Sống Chung “*Quy Y Kiến Thức*”, là khoá sống chung đầu tiên có sự hiện diện của Đức Thầy qua mạng internet – video conferencing. Phim chỉ dài 45 phút nhưng ôm ấp bao nhiêu mồ hôi nước mắt của kẻ đi trước, người ở lại, bao nhiêu bài học thử thách sự kiên trì và niềm tin của các thế hệ đã qua. Ước mong các thế hệ trẻ mai sau sẽ tiếp tục công trình gây dựng cơ sở tâm linh này thật vững bền.

Bạn đạo không nhiều thời gian tiếc nuôi hình ảnh Đức Thầy... thì pháo bông đã nổ. Ban hợp ca San Jose với đồng phục chiếc áo T-Shirt “*Tình Thương*” bước lên sân khấu đồng ca: “*Người người về đây, sống chung nhà, Tình thương dâng hiến, cho Đức Thầy, Trời thương ban cho, ngày sống vui... Về đây về đây, chúng ta cùng vui ... Quyết tâm tu hành, quyết tâm theo Thầy, Cùng vui với Thầy yêu, trong tươi cười, Chúc nhau tung bồng, quý thương vô cùng, Về đây với Thầy yêu, dâng tấm lòng*”... Từ từ chiếc bánh sinh nhật 30 năm Hai Không được lăn ra với các cô bé tung tăng trong bộ váy trắng và các cậu bé trình trọng cầm các đĩa khăn giấy. Tối hôm nay được ăn bánh, lại lãnh quà, mỗi người một cái ly du lịch khắc logo Vô Vi và kỷ niệm Hai Không, và T-Shirt Tình Thương để chụp hình lưu niệm vào ngày chót. Ai nấy tươi vui hơn hờ như ngày Tết. Thoáng đã đến giờ Thiền chung... băng giảng tối nay là Khoá Đặc Biệt Tình Thương... những lời Đức Thầy nhắc nhở từ xa xưa thật gần như ngày hôm nay.

Ngày 21/9/2015:

Mỗi ngày từ sáng sớm chương trình là bạn đạo đi niệm hành. Con đường dài khoảng hai cây số, lúc leo dốc, lúc xuống đèo, nên chỉ có bạn đạo đi đứng nhanh nhẹn mới hăng hái, còn trạm nhà bếp sáng sớm thường hấp dẫn “du khách” hơn... Có bạn muốn thể tháo nên đi ba vòng, có bạn thì thông thả vừa đi vừa niệm, khi mỏi chân thì đã đến trước một bài thơ của Đức Thầy, và từ từ nghiền ngẫm chơn lý. Rừng núi sáng sớm ban mai hình như cũng hòa tan trong triết lý thâm sâu, xa xa đồi núi chập chùng hứng từng tia nắng sáng, như người thiền dày công tu luyện để đạt tia sáng trong nội tâm....

Buổi sáng hôm nay phần tu học tiếp tục với câu hỏi “*Cảnh giới nơi tâm và cảnh giới bên ngoài tức là dùng: mắt, tai, mũi, miệng có thể thấy được, hai cảnh giới đó cảnh nào là thật?*” Lần này, bạn đạo bàn tán

không kém phần sôi nổi, vì thế gian nào muốn xem đời là giả, cái gì cũng thật, nhưng chỉ tạm thôi, vì vậy một bạn đạo giải thích là dùng chữ “giả tạm” thì nghe có lý hơn. Nhưng lý đời bàn cãi cho vui, còn lý đạo thì thực hành mới cảm nhận được chiều sâu. Sáng hôm nay, bạn đạo trao đổi liên tiếp thêm hai câu nữa “Cúp điện là cúp như thế nào?”, và “Bề Trên nâng cao tầng số điện quang là nâng làm sao?” Vì bài phóng sự hạn hẹp, mong quý bạn sẽ có dịp xem video của Khoá Sống Chung để biết thêm chi tiết về phần tu học.

Trưa hôm nay trời khá nóng, nên vào buổi sinh hoạt buổi chiều, chỉ khai triển một câu hỏi thôi: “*Tại sao người nào biết được Vô Vi và biết được con đường phục vụ, mở tâm mà lấy luật nhân quả làm tiêu chuẩn để sống ở thế gian này thì không bao giờ bị đói, không bao giờ bị khổ, không bao giờ bị mất đạo, tại sao?*” Bạn đạo chia sẻ kinh nghiệm về phục vụ, phục vụ mọi người là chúng ta có cơ hội học đầu tiên. Nhiều bạn trẻ cảm thấy thích thú, muốn phục vụ sau một thời gian tu Vô vi. Càng phục vụ, càng cảm thấy vui. Thật là một sự màu nhiệm của pháp môn Vô Vi, tu để người kế tiếp được tu, làm cho người kế tiếp được hưởng, tình thương tràn đầy, không bao giờ ngưng....

Buổi tối hôm nay là đêm chót và là đêm văn nghệ “cây nhà lá vườn”. Các “nghệ sĩ” đã tập dợt ráo riết trong thời gian ngắn ngủi vì chỉ gặp nhau trong mấy ngày khoá sống chung. Khán giả cũng thông cảm và vui tính dễ dãi. Vì hội trường thì lộ thiên, nên mỗi lần tập dợt là phóng thanh khắp núi rừng, chắc các chú nai chú thỏ cũng thuộc lòng các điệu nhạc luôn. Đêm Văn Nghệ mở đầu với bài hát “Kỷ Nguyên Di Lạc” do chị Bích Ngọc trình diễn. Bài hát này thật đặc biệt đối với “ca sĩ” Bích Ngọc, vì bài hát này chị vốn yêu thích và được Đức Thầy khuyến khích hát cách đây 19 năm, nhưng chị chưa bao giờ thuộc và chưa bao giờ hát trước bạn đạo, vì tiếng Việt chị không rành và phát âm không đúng. Vậy mà tự nhiên hôm nay, với sự tập dợt tận tình của Cẩm-Tú và hướng dẫn phát âm của chị Ann Khang, chị Ngọc đã nhớ và hát bài hát này thật hay, phát âm thật đúng, để dâng lên Đức Thầy như một món quà trong ngày Lễ Cha (Father's Day). Bài hát thêm sinh động với đoàn vũ công Hai Không, mà người múa trẻ nhất là bé Di Tôn 18 tháng tuổi, đem lại niềm vui và sự hào hứng cho khán giả.

Tuy không có rèm sân khấu, nhưng buổi “Ca Vũ Nhạc Kịch” Hai Không đêm nay được khán giả khen là “xuất sắc” nhất từ trước đến nay, nhờ cô bầu văn nghệ Cẩm Tú đốc thúc các ca sĩ, nghệ sĩ không ngừng... Vợ kịch “Lên Núi Hai Không” làm khán giả cười chảy nước mắt, màn múa miền quê gọi cảnh thôn quê với các cô thôn nữ trong chiếc áo bà ba, thật thích hợp với vùng núi Hai Không trong đêm hè, vắng vắng tiếng ve sầu rả rích... Các màn hợp ca “Nam Mô A Di Đà Phật”, “Chim Hoạ Mi”, bài “Nhớ Thương Thầy” đơn ca với màn non Tyler và phụ hoạ của ông ngoại thật cảm động, làm khán giả quên thời gian... tưởng mình lạc vào chốn nao...

Đêm nay, chung thiên, lắng nghe “Giải thoát đời đạo”, ba ngày chung vui chung thiên trên núi Hai Không, thật sự chúng ta đã quên hết chuyện đời, và lâng lâng trong thanh điển nhẹ nhàng...

Ngày 22/9/2015

Hôm nay là ngày bé mạc, bạn đạo không khỏi bồi ngùi nuôi tiếc... Vài bạn đạo lên phát biểu cảm tưởng. Một anh bạn trẻ người Mỹ đã nói lên tâm tư mình, dù đến đây, không hiểu tiếng Việt, nhưng anh đã cảm nhận tình thương, sự chia sẻ và thương yêu của bạn đạo với nhau, và nhất là trên dưới đều lắng nghe nhau, để xây dựng và đồng tu tiến. Một bức tranh đẹp làm sao, và để lại cho khách vắng lai niềm nhung nhớ... hẹn tái ngộ nhau vào kỳ tới.

Buổi lễ kết thúc với màn chụp hình lưu niệm. Từ trẻ đến già, ai ai cũng cảm thấy không còn tuổi tác, và có bạn đạo không ngần ngại “năm dài” xuống đất để được lọt vô ống kính của các nhiếp ảnh gia, vì mọi người đều mong được chụp hình chung với nhau.

Về đây còn nhớ Hai Không
Vui hành thanh nhẹ, một lòng tiến tu,
Đường đi chẳng khó, chẳng mù,
Đều nhau tiến bước đồng tu vui hòa.

Xuân Mai

Hướng tâm cầu nguyện

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo TRỊNH THIÊN DUNG (em của bạn đạo Trịnh Quốc Cường), hưởng dương 54 tuổi, đã từ trần lúc 5:45PM, ngày 30 tháng 6, năm 2015 tại tỉnh Tiền giang, Việt nam được siêu thăng tịnh độ.
Cám ơn quý bạn đạo.
TĐ Hawaii

THƠ BẠN ĐẠO

MẸ OI .

Con kính tặng Mẹ.

Dặm ngàn gió bụi về thăm Mẹ .
Chưa gặp mặt nhau đã mất rồi .
Mẹ đã ra đi trong lặng lẽ .
Bỏ đàn con Mẹ cảnh mồ côi.
Đốt nén nhang lòng con tưởng tượng .
Hương hồn của Mẹ vẫn còn đây .
Vẫn dang tay đỡ và khuyên nhủ .
“ Con ơi! tình Mẹ đã đông đây.”
Thượng lộ bình an luôn tiến hóa* .
Siêu sanh tịnh độ cõi trong lành.
Là lời chúc phúc con dâng Mẹ .
Mong Mẹ không vào cảnh tái sanh .
Mẹ ơi! khổ ải cõi ta bà .
Mẹ niệm Phật nhiều để thoát ra .
Tạm cảnh trần gian đừng lưu luyến .
Linh hồn Mẹ sẽ được thăng hoa .

Việt Nam 28.06.2015 .

K . Trang .

* Lời của Đức Thầy .

NHẮC NHAU .

Hãy còn tiếc rẻ cái gì đây .
Đề lớp vô minh phủ quá dày .
Ráng đục nó đi cho nó thủng .
Mở bừng mắt sẽ thấy trời mây.
Cùng gắng công tu các bạn à .
Ta đừng để lỡ tháng ngày qua .
Hành trang trống rỗng sao về được .
Cha già đang đợi cõi trời xa.
Ta may biết đạo hãy chuyên cần .
Tinh tấn thường hằng giải nghiệp thân .
Bé lại ngũ quan gìn giữ ý .
Sẽ thấy đâu là cảnh giả chân.
Chìa khóa giúp ta là lục tự .
Phải giữ cho thường trụ trên đầu .
Thấm nhuần đạo lý cao sâu .
Là ta thấu được diệu mâu pháp tu.

Việt Nam 28.6.2015 .

K . Trang .